

Feestelijke stadswandeling door Leiden

Lezers van het Leidsch Dagblad kunnen op zondag 22 maart meedoen aan een speciale wandeling door Leiden. Het thema is: feest in de stad.

Tijdens de anderhalf uur durende wandeling wordt stilgestaan bij de feesten die door de eeuwen heen in Leiden gevierd zijn. In de Middeleeuwen waren er al jaarmarkten, die misschien niet eens zoveel verschillen van de huidige Laken-

feesten. Door de eeuwen heen waren er ook studentenfeesten, oranjefeesten en religieuze feesten. Maar voor Leidenaren is 3 oktober natuurlijk het feest der feesten. De viering van Leidens Ontzet kwam overigens - met dank aan de studentenbevolking - pas echt van de grond in de negentiende eeuw. Tijdens de stadswandeling is er ook aandacht voor andere bronnen van vertier en vermaak in Leiden.

Denk bijvoorbeeld aan de kroegen, bioscopen, danszalen en de oudste schouwburg van Nederland. Deelname kost 9,50 euro en is inclusief koffie of thee, wandeling van anderhalf uur en begeleiding van een professionele gids.

Feestelijke stadswandeling door Leiden, zondag 22 maart, 11.00 uur, Kunstcentrum, Haagweg 4, Leiden, inschrijven: leidschdagblad.nl/acties.

Leidse Schouwburg. FOTO TACO VAN DER EB

UIT **5**

**Leiden
en omgeving**

Kubota: de Monet van de textielkunst

xpositie

Kimonotentoonstelling 'Zijden Pracht', 6 maart t/m 31 mei, Japanmuseum SieboldHuis, Rapenburg 19, Leiden.

Twee meter hoog en anderhalve meter breed. Zo groot zijn de kostbare kimono's op de nieuwe tentoonstelling 'Zijden Pracht' van het SieboldHuis in Leiden. Gastconservator Linda Hanssen selecteerde zestien kopstukken van Itchiku Kubota (1917-2003) voor het Japanse museum. De Japanse textielkunstenaar herontdekte de gecompliceerde 'Tsujigahana'-techniek uit de zeventiende eeuw. „De kimono is de nationale dracht van Japan”, vertelt Hanssen. „De productie is bewerkelijk en eist perfectie. Minstens veertig verfbaden, driehonderd kleuren en een heel jaar handwerk aan borduren en weven zijn nodig voor één Kubota-kimono. De textielkunstenaar bewijst dat een kimono meer is dan een 'ding om te dragen' (de letterlijke betekenis van het woord kimono). De afbeeldingen op de kimono's zijn zo geschilderd dat er een doorlopende afbeelding ontstaat wanneer ze naast elkaar hangen.” Een aantal werken uit Kubota's magnum opus 'The symphony of Light' is te zien. „We hebben bewust niet alle 32 overgebracht, want we geven graag een kennisgeving uit iedere serie”, zegt Kris Schiermeier, de directeur van het SieboldHuis. „Zowel vroeg als laat werk van Kubota hangt hier.”

Impressionisme

„Zo hangt er één van de elf fuji's”, zegt de conservator. Kubota maakte verschillende impressies van Fujiyama, de heilige berg van Japan. Hij raakte zo gefascineerd door de berg dat hij zijn museum aan de voet van de berg plaatste. „Iedere dag, elk moment is het enorme gebergte in een andere gedaante te zien. De verandering van de natuur en de diverse schakeringen van het licht legt de kunstenaar vast in een serie kimono's. Zodoende kunnen

we Kubota de Monet, de vader van het impressionisme, van Japan noemen.” In het rood zien we de kolkende lava in het binnenste van de berg, waar volgens het Japanse animisme goden in huizen. Op een ander gewaad is te zien hoe de schitteringen en rimpelingen van de oceaan verwerkt zijn in het reliëf van het textiel. Bergen, zeeën en water zijn terugkerende onderwerpen in de Japanse kunst. Kubota is begonnen aan een serie over de seizoenen, maar heeft deze nooit af kunnen maken. Op de tentoonstelling hangen kimono's waarop het einde van de winter is afgebeeld. „We zien hoe het kille landschap plaatsmaakt voor de warme kleuren van de lente. De sneeuw dooit en de contouren van de bomen zijn weer herkenbaar”, zegt de conservator. „In de geest van Kubota gaan zijn leerlingen nu verder met de lente en de zomer.”

Traditie

Het unieke van deze tentoonstelling is dat het Europese publiek voor het eerst kennismaakt met de zeventiende-eeuwse Japanse textieltechniek. Op twintigjarige leeftijd werd Kubota gegrepen door een kimonofragment uit het nationaal museum in Tokyo. Terwijl hij al geoefend was in het verven van kimono's, verdiepte hij zich veertig jaar lang in de oude verfijnde techniek. Door het gebruik van moderne technieken, zoals het toevoegen van chemische verfstoffen en grovere zijdestructuren, creëert Kubota een eigentijdse versie van het 'Tsujigahana'. Pas in 1967 kreeg hij de techniek onder de knie. Maar hij erkent dat hij de

Kimono 'Kiyohime', Een tere kersenbloesem, uit 2004.

FOTO SIEBOLDHUIS

traditionele werkwijze nooit zou evenaren. Kubota breekt juist met de traditie. De kimono's van Kubota hebben geen strakke ceintuur, maar een los koord, met lange mouwen, zodat men hieronder hoge hakken kan dragen”, zegt de conservator. „Doordat de maatschappij is veranderd, is er behoefte aan een andere kledingwijze. De kimono moest volgens Kubota een verandering ondergaan, wil hij nog gedragen

worden door de nieuwe generatie.” In het SieboldHuis hangen de gewaden als kunstwerken, maar sommige worden ook gedragen bij feestelijke gelegenheden, zoals trouwerijen. „De kleding is vooral weggelegd voor de elite. Omdat Kubota gouddraad erin heeft geweven, kan de prijs van zo'n kimono oplopen tot anderhalf ton.”

Chester Vacquier

Kimono 'Rei', uit 1990. FOTO SIEBOLDHUIS

Kimono 'Yuu', uit 1991. FOTO SIEBOLDHUIS

Kimono uit 1995. FOTO SIEBOLDHUIS